

Megjelenik minden
csütörtökön.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 8 K.
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám 20 fillér.

ZSILVÖLGYE

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

A római kath. plebánia
épületében (Templom-
utca). Hivatalos órák
naponta 5—7-ig.

Kéziratokat nem adunk
vissza.

Felelős szerkesztő: Dr. Kiss Kálmán.

Kiadó:
„Zsilvölgye“ lapkiadó-vállalat.

Főmunkatárs: Salló Károly.

„Néhány szó a községi iskola eszméjéhez.“

E cím alatt, „Egy másik figyelő“ aláírással, a „Petrozsény és Vidéke“ 42. számában cikk jelent meg, mintegy válaszképpen a „Zsilvölgye“ 40. számában megjelent „Községi iskola Petrozsényben“ c. közleményre.

Ebben a cikkben — nem tudhatni mi okból — olyan célzatos, sőt határozottan sértő szellemű sorok foglaltatnak, amelyek úgy az állami iskolát, mint a tanítótestületet magát, egyenesen kompromittálják.

Ez a körülmény arra indította az állami iskola tanítótestületét, hogy ezzel a cikkel szemben, álláspontját röviden kifejtse, illetőleg felvilágosító megjegyzéseit, hasonló úton-módon, megtegye.

Mindenesetre hangsúlyozni kívánja a testület, hogy ezzel sem hirlapi versengésre, sem pedig újabb és egyéb kellemetlenkedésre okot szolgáltatni nem akar. Egyedül csak a szükséges védekezésre szorítkozik, mert úgy érzi, hogy sem az iskola, sem maga a testület nem szolgáltatott okot arra, hogy szellemét, működési eredményét és tekintélyét — bárki is — nyilvános bírálgatás, avagy épen becsmérlés tárgyává tegye.

De meg kötelességének is tartja a tanítótestület a t. cikkező urat felvilágosítani az iránt, hogy a cikkéhez felhasznált adatai voltaképpen nem is felelnek meg a valóságnak.

Hogy miért nem: arról sziveskedjék az alábbiakban meggyőződést szerezni, úgy a t. cikkiró úr, valamint a nagyrabecsült olvasóközönség is.

Évek óta immár szélteben-hosszában csak arról beszélnek, hogy az állami iskolából 400 tanköteles gyermek kénytelen kiszorulni.

Hát az igaz, hogy az iskola, jelenlegi állapotában, valamennyi tanköteles gyermeket nem képes befogadni, de ezeknek a száma még ma sincs 400. Ma, amikor — a legujabb rohamos fejlődés közepette — a tankötelessék száma egyszerre csak szokatlanul nagyra emelkedett. — Annál kevésbé állhat meg ez az állítólagos 400-as szám a megelőző években. De mindezekről eltekintve, jelenleg a tiszta valóság az, hogy az 1910/11. iskolai évre beiratkozott összesen 811 mindennapi tanköteles. Ezzel szemben, a gondnokság, egy korábbi és a beiratkozásokra vonatkozó nyilvános hirdetésben is bennfoglalt határozata értelmében, a tantermeknek 628 mindennapit kellene befogadniok. Azonban ugyancsak a gond-

nokságnak egy későbbi határozata miatt — mellyel a fiúknak a leányoktól való különválasztását kívánja — csak 571 mindennapi tanuló lehet és van, ez idő szerint, az összes tantermekben s ekként, a tantermek befogadó képességének legszigorubb mérlegelése mellett is, még 57 olyan tanköteles gyermek kénytelen kiszorulni, akiket egyébként a helyiségek kényelmesen befogadhatnának. — Mindezekből világosan kiténik, hogy még a teljes beiskolázás tekintetében rendkívül mostoha viszonyaink mellett is, csak 292 mindennapi iskolás gyermek marad ki az állami iskolából.

Eddig úgy volt, hogy az áll. iskola a jelentkező összes tanulókat, a helyiségek méreteire való tekintet nélkül, befogadta s az egyáltalában nem annyira veszélyes, sőt sok tekintetben előnyös vegyes osztályrendszer mellett, a tanítótestület — azt tartom szem előtt, hogy rendkívüli viszonyok, rendkívüli munkát kívánnak — valóban fokozott buzgalommal látott a munkához. És az eredmény meg is volt, mert évről-évre örömmel látta úgy a tanítótestület, valamint a kir. Tanfelügyelő úr is, hogy ha a külső fejlődés kedvezőbb feltételei hiányoznak is, de a belső fejlődés: a tanítás és nevelés munkája, lépésről-lépésre halad előre. Igen, és ennek a kir. Tanfelügyelő úr, iskolalá-

Egy kandur naplójából.

Margit kisasszony London egyik nyugati városrészben együtt lakott az ő kedves cicájával, a kedves Montmorencyval,

Montmorency négy éves kandur cica volt, ragyogó hófehér mellett s hozzá csikos, mint valami tigris.

Montmorencynek, akit urnője rövidesen Montinak szólított, minden szobában megvolt a maga külön széke és vánkosa. Ez a berendezés Margit kisasszonynak a saját külön szeszélye volt és ebben a jó cica teljesen engedett urnője szeszélyének.

Margitnak kedve telt benne, hogy cicáját pompás dupla vastag tejszínnel tartsa, finom kínai porcellánból etesse és selyem párnára ültesse. Szegény cica mit tehetett, elfogadta ezt a kedveséget.

Monti nagyon szerette a jó tejszínt, a selyem vánkosokat s mindenekeft az ő kedves urnőjét.

Montinak nagy tapasztalata volt a nők körül tehát mint szakértő, minden női ismerőse között Margitnak adta az elsőséget.

Öröme telt benne, ha nézhette Margit szép és szorgalmasan dolgozó kacsóit.

Margit kisasszony körülbelül negyven éves lehetett; és barátnői meg kedves ismerősei szavai szerint határozottan vén kisasszony volt,

Hanem Margit kisasszony azzal nem sokat törődött. Megjelenése épen nem volt vén leányos

és a hajában itt ott megcsillanó fehér szála csak tiszteletreméltóbbá tette.

Montinak még nem jutott eszébe, hogy komolyan gondolkozzék affelet, vajon urnője szép-e vagy bájos, ő csak azt tudta, hogy a kisasszony egész lénye, az az édes hang, melyen őt megszólítja, az a kellemes illat, mely ruháján szerte árad, neki igen kedves.

Monti szívesen látta, hogy urnője vendégeket ad és látogatókat fogad s hol ebédre, hol teára vannak vendégei.

Ilyenkor igen előkelően viselkedett, egyenesen ült széken, farkát előre hajlította és illendően az első lába köré kunkorította, azután minden nagyobb szellemesség nélkül nézte a vendégeket, szeméi csillogtak, az esze azonban rendesen másutt járt.

Csak nagy ritkán és kiválasztottakhoz ereszkedett le annyira, hogy szellemileg is foglalkozzék velük, vagy elhagyja értük a selyem ülést. A mi kandurunk azonban gyakran csodálkozott hogy Margit kisasszony, aki különben olyan józan gondolkozású leány, olyan különböző és különös vendégeket fogad.

Monti észrevette ugyanis, hogy urnője Braskeres kisasszonyt és Lashingtonnét ép olyan kedvesen fogadja, mint a bizalmas barátnőit; Montimár egészen másképp bánt velük, ő bizony, ha ezek beléptek, egyszerűen felkelt a helyéről és kiment; ha pedig Brasker kisasszony hízelgett neki,

hát erélyes farkcsóválással adta tudatára, hogy ép-séggel nincsen tőle elragadtatva.

A férfiak mindig ellenszenvvel viseltetnek a tettetés iránt és Monti nem akart ebben kivétel lenni.

Történt, hogy egy napon a két hölgy ép egyszerre érkezett Margit kisasszonyhoz, aki szintén akkor jött haza és amíg ledobta felső ruháját, a két hölgyet bevezették abba a szobába, ahol Monti időzött.

Első gondolata az volt, hogy távozik, de azután eszébe jutott, hogy ilyen alkalmakor a hölgyek igen érdekes, olykor pikáns társalgást folytatnak, hát miért ne hallgatná meg ő is.

Lashingtonné vizsga szemmel nézett körül és mindent megszemlélve így szólt:

— Jó izlése van.

— Vagy legalább is az a hire, — ami ép annyit ér — felelte a másik.

— Persze ő nagysága azt hiszi, hogy szörnyen szellemes volt — mormogta Monti — mialatt lehuny szempillái közül figyelte a kisasszonyt.

— Különös, hogy gazdasága dacára sem ment soha férjhez.

— No, talán nem is olyan különös — szólt a másik, ajkait jelentősen felbiggyesztve.

— Mi az, talán van valami oka, talán volt valakije — ugyan, mondja hamar, mert mindjárt itt lesz.

— No, — de természetesen nem adja tovább.

— Az csak természetes.

togatása alkalmával, a tanítótestületi ülésen fölvetett jegyzőkönyvben, majd hivatalos leiratban is, méltányló kifejezést adott. De a testület kebelében is, ugyancsak havi ülések alkalmával, egyik-másik olyan testületi tag, aki már csak hosszabb petrozsényi szolgálata által is, arra valóban illetékes, nem egyszer úgy nyilatkozott, hogy az állami iskola, a kedvezőtlen viszonyok mellett is, a haladásnak azon az útján van, a melyen biztos lépésekkel közeledhetik a tökéletesedés felé.

Aztán aki komolyan és önzetlenül érdeklődik ügyünk iránt: ám tekintsen bele tantestületi üléseink jegyzőkönyvébe s azokból meggyőződést szerezhet arról, hogy az állami iskola tanítószemélyzetének elegendő tudása, érzéke és kedve van a didaktikai és pedagógiai kérdések megvitatása iránt épp úgy, mint azoknak a gyakorlatban való helyes alkalmazására is.

Hogy mégis valaki a nyilvánosság elé dobja azt, hogy: . . . „sok szülő, — kivált az intelligencia köréből — vonakodik gyermekét beadni az állami iskolába. Talán azért, mert azt mondják: „az állami iskolának nincs tekintélye?“ — Meg aztán hogy: . . . „ennek oka egész határozottan nem a tanítás menetében és eredményében, hanem az u. n.: „tanítói közszellem“-ben volna keresendő“: — ez igazán csak nagy tájékozatlanságra, vagy rosszakaratra vezethető vissza. Mert végre is jó lélekkel csak nem lehet egy becsületesen dolgozó testület munkáját, szellemét és belső ügyeit, csak úgy könnyelműen és alattomoskodó szándékkal, a nyilvánosság előtt megcsipkedni. Ilyet tapintatos, komoly és higgadt ember meg nem tehet.

Elvégre minden testületben, sőt már

két ember között is, merülhet föl némi nézeteltérés, vagy kisebb-nagyobb egyenetlenkedés-féle, de hát — én Istenem! — talán ez csak Petrozsényben és csak a tanítótestületben van így? — Aztán a szigorú köteleességteljesítéshez és a munka reális eredményéhez, ugyan mi köze van ennek az állítólagos diszharmonianak?

Ennél sokkal nagyobb baj, a többek között az, hogy a testület nem érvényesítheti szabadon és függetlenül azokat az elveket, a melyeket a jobb és biztosabb eredmény érdekében szerzett tapasztalatainál fogva, szükségeseknek tart.

Mindazonáltal bármilyen nagy és nehéz munka elé állíttassék is a tanítótestület: nem fog meghátrálni soha a munka és küzdelem elől, de viszont azt sem tűri el, hogy az ő keblü ügyeibe és egyéb az őt és az iskolát érdeklő dolgokba, bárki is — kénye-kedve szerint — beleavatkozzék.

Ilyen indokolatlan és alap nélküli nyilvános beavatkozást, a tanítótestület mindekor a leghatározottabban visszaüt.

Ezt teszi most is!

Az állami iskola tanítótestülete.

HIREK:

— **Mindenszentek napján.** November 1-én ünnepli a kath. egyház azon boldogoknak emlékét, akik „jó harcot harcoltak s a hitet megtartották“; akik életszejtségben, Isten dicsőségéért és embertársaik boldogításáért buzgalkodó tevékenységben élén, világító fáklyákként tündökölnek példájukkal mindnyájunk előtt. Másnap, nov 2-án, a kedves halottakról emlékezik meg az egyház; azokról, akik az Isten igazságának még nem tettek eleget. Mindenki, aki szereti halottjait, előző estve a temetőbe siet, hogy a kedves sirokat földszitse, a szeretet könyeivel megöntözze; halottak napján

— gondolta Monti és. méltóságos lépésekkel indult az ajtó felé.

Monti még nem sajtálotta el a jó társaságokban divó szokásokat és nyílt őszinteségét mindenél becsesebbnek tartotta.

Különben is nagyon felizgatta az, amit most hallott, ki akart menni az ajtó feletti tetőre, hogy ott friss levegőt szivjon és gondolatait rendbe-szedje, mert ez a történet előtte ép oly ujság volt, mint Lashington asszony előtt; most sok körülmény, melyet eddig fel nem foghatott, egyszerre érthetőbbé vált előtte.

Régen észrevette, hogy urnője esténként kinyit egy fiókokskát és abból kivesz valami képet: de hát nem tulajdonított a dolognak semmi különös fontosságot s azt az urnője valami szeszélynek tartotta. Most azonban az is eszébe jutott, hogy ugyanabból a fiókból gyakran egy kis csomag is előkerült; szépen összekötözött, elsárgult levelek voltak benne; az urnő ilyenkor szép fehér kacsói közé veszi a csomagot, hosszan elnézi, de sohasem nyitja ki. Természetes, hisz kívülről tudja, mi van bennük. Monti emlékezett reá, hogy mikor egész kis cica volt, urnője elejtett egy kis száraz virágcsokroskát, ő pedig azt hitte, hogy megragadja, de Margit felkapta, mielőtt ő körmeit rátehetné volna.

— Mindent, kedves Monti csak ezt nem, — szólt akkor Margit és kárpótlásul egy piros pántlikával átkötött orsot adott neki.

Most már értette: azok Sir Dorringtontól maradt emlékek voltak.

pedig a templomba, hogy imáit egyesítse az egyház anyai szeretetével, tömjénillatos imáival. Az isteni tiszteletek Mindenszentek napján d. e. 10 órakor, Halottak napján d. e. 9 órakor tartatnak.

— **Kinevezések.** A király az igazságügyminiszter előterjesztésére Szenkovits Lajos dévai és Szenczer József gyulafehérvári törvényszéki jegyzőket a vajdahunyadi járásbíróshoz albirákká; a vallás- és közoktatásügyi miniszter Bartó Károly okl. tanítót a valealungai; Tobián Lajos okl. tanítót az algyógyi állami elemi népiskolához; Kovácsy Etelka okl. tanítónőt a pestényi állami elemi iskolához rendes tanító, illetve tanítónővé nevezte ki.

— **Áthelyezés.** A pénzügyminiszter Nelikán Viktor hátszegi adóírsztet Gyulafehérvárra; Burdus Sándor vingai adóírsztet Hátszegre helyezte át.

— **Kirendelés.** A marosillyei kir. járásbíróshoz tjkvi osztályához egy hónapi időtartamra Zabó Albert nagyszzebeni írnok rendeltetett ki.

— **Kir. tanfelügyelők gyűlése.** A magyarországi kir. tanfelügyelők okt. hó 18-án Budapesten értekezletet tartottak, amelyen anyagi helyzetük szanálásán, szakkérdések fellett és egyesületük megalakításán tanácskoztak. Dénes Károly megyénk illusztris tanfelügyelője a szakfelügyelet kényes kérdéséről tartott igen beható és alapos értekezést. Dénes tanfelügyelő remek fejtegetéseit osztatlan figyelemmel hallgatták meg és annak javaslatait egyhangulag fogadták el. A kir. tanfelügyelők gyűlésük után testületileg tisztelegtek Gr. Zichy János miniszternél, ki támogatását ígerte a tanfelügyelői karnak.

— **A művezetők országos szövetsége** 47. kerületi egyesülete által 1910. október hó 15-én Aninoszán a Krausz-féle vendéglőben az özvegy és árva alap javára rendezett táncmulatságán felülfizettek: Bubovszky Elemér, Divok József, Sztránczky Ferencz, Togyá Miklós 5—5 kor., Pohl Mihály 3:40 kor., Pittini Jakab, Kárász és Társa, Schwarcz Vilmos, Nagy István, Borsi János, Máthé és Tóth 3—3 kor., Dekány Imre 1:80 kor., Zaharanszky Jakab ifj., Sohn Adolf, Jassek Ferencz 2—2 kor., Gácsér János, Beliczay Ödön 1:40—1:50 kor., Biró Dávid, Bara József, Juhász Gáspár, Schmieder József, Zippenfenig Károly 1—1 koronát. A nemes cél érdekében adakozók fogadják ez uton hálás köszönetünket. **Az Elnökség.**

— No, — gondolta magában a kandur, — ha urnőnek kedve telik a regényes érzékenységben, hát nem rontom a kedvét; minden nőnek megvan a maga szeszélye és legjobb, ha az ember nem ellenkezik vele.

Az este, amikor Margit, mint rendesen, megindította a fényképet, Monti felugrott a szofára, melyen urnője ült és annak válla fellett odasandított a képre s azon egy fiatal tisztet látott, akinek még csak akkor nőtt a bajusza. Monti érdeklődéssel nézte az arcot, de éppenséggel semmi nyomát sem tudta feltalálni rajta annak a csinoságnak, amelyet délután Brasker kisasszony emlegetett.

A beköszöntött kora tavasz egyik délutánján együtt ültek a budoárban Margit és az ő kedves Montija. Kint az ablak előtt mandulafák ágai rózsás virágokkal voltak tele. London verebei a város legfrissebb ujdonságait csiripelgették. Monti ott ült az ablaknál és mint a rendőr a gyanus alakokat, úgy nézte a csiripelőket: épséggel nem tartotta azokat a viruló ágakhoz illőnek.

Margit is odalépett az ablakhoz és követte Monti zöld szemének tekintetét.

—Hát újra itt van a tavasz, — szólt és meg-simogatta a kandur selymes fejét. — Nézd köröskörül a virulást: mily szép, ugy-e?

Hangjának ábrándos csengése ép elhalt, amikor a csendet a kapu csengetyűjének köznapi hangja verte fel.

— Vendéget kapunk, Monti, — szólt Margit bágyadtan, — pedig most semmi kedvem sincs vendéget látni.

— Mikor Margit még egészen fiatal leány volt, egy fiatal nemes halálosan beleszeretett, a leányka pedig az ifjuba, akit Sir Neville Dorringtonnak hívtak. Hanem az ifju papája, a vén bolond, nem engedte meg, hogy fia ne rangbeli leányt vegyen el, Margit pedig sokkal büszkébb volt, semhogy férjhez menjen olyan férfíhez, akinek az atyja öt kevesli. A fiatalok szokásszerűen sirig tartó hűséget fogadtak és elváltak, nem találkoztak többé és nem írtak egymásnak. Amint látja, Margit megtartotta a fogadalmát.

— És Dorrington?

— Az sem nőszült meg! Ugy-e milyen lovagkori regényesség!

— Hihetetlenül csodálatos! Hol van most Sir Dorrington?

— Csak annyit tudok, hogy Dorrington őrnagy a hadseregben szolgál. Évek óta nem látam. Valamikor igen derék, csinos ifju volt hanem most már bizonyosan őszbevegyülő unalmas legény lehet. Tudom, hogy Margitnak megvan az őrnagy fényképe és azt minden este lefekvés előtt nézegeti. — Ah, kedves Margit, hogy van — szólt most hirtelen más hangon a belépő Margithoz. — Ép most csodáltuk meg a maga kedves cicáját, ez igazán páratlan szép teremtés.

Maga páratlan a maga nemében — sziszegte Monti — hagyjon el — tette hozzá, mialatt egy pár finom kesztyű simogatta meg felborzolt szőrét.

— A kedves állat, úgy látszik, nem szereti az idegeneket — szólt Lashingtonné.

Nem, de csak akkor ha hozzád hasonlóak

— **Automobiljáratok a megyében.** Gidresgödörös szűkebb hazánkban egy új forgalmi eszközöt óhajtának állandósítani. A terv az, hogy Déva, mint központból Déva—Brád—Körösbánya; Déva—Hátszeg—Petrozsény—Vulkán utvonalonon rendez, Petrozsény—Tirgul-Ziuig tavasztól őszig tartó automobiljáratokat állítsanak be, (részvénytársasági) alapon. A részvénytársaság, mint hírlík 240,000 kor. alaptőkével alakul meg, s magának a „legpessimistikusabb“ számítások szerint 60,000 korona tiszta nyereséget számít mindjárt az első évben. S a terv, mely előttünk csak jövőzenéjeként tűnt fel, immár a megvalósulás jegyében lép, mert már okt. 19-én Déván elhatározták, hogy 1500 drb. 200 K névértékű részvényt bocsájtanak ki. A vállalat alapítójaként az aradi Westinghouse-gyár szerepel, ki 80 ezer korona értékű részvényjegyzést helyezett kilátásba.

— **Koleraveszedelem.** Krassó-Szörényvármegye Szokolovác községében két kolera eset fordult elő, tehát közvetlen közelünkben. Az óvintézkedések legszigorubb betartása szükséges, amint azt alispánunk is e hóban újból elrendelte. Ha valahol úgy nálunk a zsilvölgyi községekben kell a községi Előjáróságoknak a tisztaság érdekében a legszigorubb rendszabályokat alkalmazni.

— **Nem jó puskával tréfálni.** E hó 23-án Loy János livazényi bánya-válalkozó vadászatról hazatérve János fiának adta át fegyverét, hogy vigye be a házba. A fiu bent játszadozott a fegyverrel azon hiszében, hogy az üres; a fegyver azonban töltve volt, s így elsült a gyermek kezében és kis testvérkéje kezébe, lábába fuudott a sörét. Értesülésük szerint a sebesült leányka ma már teljesen jobban van.

— **Betiltott vásárok.** A falvakban uralkodó állati betegségek miatt úgy a hátszegi, valamint a szászvárosi országos és heti állatvásárok megtartását bizonytalan időre a hatóság betiltotta. Értesülésük szerint a zsilvölgyi falvakban is dühöng a száj- és körömfájás. — Legujabb értesülésünk szerint már is érezhető a járvány hátránya, különösen a mi eldorádonkban, akik abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy mindennemű élelmicikket más vidékről kell szállítani hozzánk. Ma már nagyon sokan nem kaphatnak tejet, mert állatbetegségek miatt zárlat van.

„De hát minek fogadsz el valakit, ha nincs hozzá kedvet“, kérdezte Monti tekintete.

— Kedves Montim, — sóhajotta Margit, — azt hiszed, mindég megtehetjük azt, amihez kedvünk volna!

Megnyílt az ajtó és a szolga jelentette:

— Dorrington őrnagy!

Monti ő kandursága hirtelen megfordult és egy napbarnított, mély barázdás homloku, acélszürke haju és bajszu férfit pillantott meg.

— Margit, — szólt az őrnagy egyszerűen, — meghalt az atyám!

Ez volt a legfurcsább köszöntés, melyet Monti életében hallott; a vendégre Margitka vetette tekintetét.

Margit elsápadt, egy-két imbolygó lépést tett, azután egyetlen szóval válaszolt:

— Godfréd!

— Eljöttem, számot tartok ígéretére, — szólt az őrnagy. — Megváltozott-e szándéka, vagy enyém maradt-e szive annyi év után is?

Szünet állott be. A csendben Monti meghallhatta az óra ketyegését, a két kebel lihegését. Végre Margit megtörte a csendet:

— Annyi év után! — ismételte ábrándosan, érzelemmel, azután, mintha az egész lelkének válasza volna abban a mozdulatban, hirtelen odanyújtotta kezét az őrnagynak. Az megragadta azt és magához vonta Margitot.

Monti tisztességtudóan, diszkréten hátat fordított és mintha semmi sem történt volna, tovább nézegette a verebeket.

— **Birkózások Stutzbart cirkuszában.** Szokás jobbírú cirkuszoknál, hogy nemzetközi birokversenyeket rendeznek. S ez szép is, hasznos is. Községünkben időző Stutzbart cirkusza is megtette ezt, Esetről-esetre három pár bajnok is küzd a dicsőségért, s a díjért. Gyönyörködve szemléli az közönség a férfias küzdést, amíg az az izlés és a birokszabályoknak megfelel. Gyönyörködtünk is egy két este a szép küzdemekben, amíg a birkózás el nem fajult, de sajnos a birkózók egyike-másika meg nem engedett fogásokhoz is nyul; ellenfele száját homokkal tömi be, avagy befogja, hogy lélegzetvétele nehezedeve gyöngüljön, s így biztosítsa a diadalt; avagy mi szüksége van a matadornak arra, hogy fején keresztül vetve ellenfelét, az napokig nyomja az ágyat, talán erejét akarja ezzel fitogtatni? annak meghódolunk akkor is, ha a birokszabályokat betartva szabályosan földre teszi ellenfelét. Jó volna ha a bírálóbizottság a legszigorubb járna el a birkózókkal, s ha azok szabályellenesen küzdenek, azonnal eltíltaná őket a további küzdelemtől. Megbízható forrásból értesülve Cz ája József matador és világbajnok, ki félelmetes ellenfele a többi díjbirkózóknak valami kellemetlen körülmény miatt eltávozni kénytelenített; ma folytatni fogja a birokversenyt és azt dülőre viszi.

— **Kegyetlen rablás.** Az emberi érzést erősen felháborító esetről vettünk tudomást. Az eset részletei olyanok, hogy lelketlen elkövetőjük a legszigorubb büntetésre méltó. Márkus z Mihaila malomvízi lakos betegsége miatt kegyelem kenyérré szorulva koldulásból tengette életét. E hó 10-én épen Petrilla községben koldult, betért Ivánuk Gusztáv bányamunkás házába is, hol Ivánukon kívül még ketten voltak, kik adtak neki alamizsnát, Ivánuk azonban ráívalt, hogy csáló kéregető, s durván rátámadt, követelte tőle, hogy minden pénzét adja oda neki, a néma koldus oda adta napi keresményét, de Ivánuknak nem volt elég. Behurcolta kamrájába, hol ütögette s követelte többi pénzét is. Majd szíjjal a szerencsétlen koldus kezét ésszekötözte, s ütötte, verte véresre. Mikor már megöléssel fenyegette, akkor a koldus nagynehezen kiszabadítva kezét még egy 10 koronást adott elő. Csak nagy nehezen menekült meg, mindenből kifosztva a brutális rabló kezei közül. A csendőrség erőlyes nyomozást foganatosított, hogy e gazfickó elvehesse méltó büntetését.

— **Humor a bíróságnál.** A román paraszt felfogását jellemző eset történt a napokban a hátszegi járásbíróóság tárgyalótermében. Büntető ügyben hallgatta ki a bíró az egyik atyafit, kinek vallomására esküt kellett volna tennie. Az atyafi habozik. A türelmes bíró jóakarattal megkérdezi, hogy miért vonakodik, s újból felszólítja az eskütételre, mire az atyafi hü oldalbordája ködmenét megrántva közbeszól: Mă! Nu jura. La'să joare procatăru, că doar de aceia il plătim. (Ne esküdj! Esküdjék az ügyvéd, azért fizetjük!)

1591. sz. 1910. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VII. kerület kir. törvényszéknek 1909. évi Sp. II. 3106. számú végzése következtében Blum Sándor javára 314 K 50 fill. s jár. erejéig 1910. évi márczius hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1570 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szodagyártógép és egy ló-szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróóság 1910. évi V. 358 számú végzése folytán 314 kor. 50 f. tőkekövetelés, ennek 1909. évi december hó 1 napjától járó 50% kamatai, 1/30/0 váltódíj és eddig összesen 50 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Petrozsényben leendő megtartására **1910. évi október hó 31-ik napjának délelőtti 1/29 órája** határidőül kitzetnek

és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1910. évi okt. hó 10. napján.

Biró János kir. bir. végrehajtó.

961. sz. 1910. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. járásbíróáságnak 1910. évi 10477. sz. végzése folytán Dr. Apáthy Árpád ügyvéd által képviselt dévai takarékpénztár r. t. felperes részére 1090 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 2410 koronára becsült ingóságokra a puji kir. járásbíróóság 1909. V. 2482/4. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán Hobicza községben leendő megtartására határidőül **1910. évi november hó 3. napján**, amikor bíróilag lefoglalt széna, faépületek és sertések s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéséhez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttéknél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Puj, 1910. évi okt. hó 19. napján.

Biró János, kir. jbir. végrehajtó.

1202. sz. 1910. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. járásbíróáságnak 1910. évi 7386. számú végzése következtében Dr. Schulhoff Zsigmond ügyvéd által képviselt Közgazdasági bank r. t. javára 480 kor. s jár. erejéig 1910. évi július hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1170 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szoba butorok és gazdasági szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróóság 1910-ik évi V. 1573. számú végzése folytán 480 kor. tőkekövetelés, ennek 1910. évi márczius hó 8. napjától járó 60% kamatai, 1/30/0 váltódíj és eddig összesen 134 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Fehérvizen leendő megtartására **1910. évi november hó 3-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1910. évi október hó 20. napján.

Biró János, kir. bir. végrehajtó.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

**MUSCHONG-BUZIÁSFÜRDŐ
BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ****BAKTERIUM-MENTES**
természetes ásványviz

ÜDIT-GYÓGYIT. ÜDIT-GYÓGYIT.

Vese- és hólyagbajoknál, a vesemedence idült hurutjainál, húgykő- és fényképződésnél, a légutak és a kiválasztó szervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásának bizonyult.

ORVOSILAG AJÁNLVA.

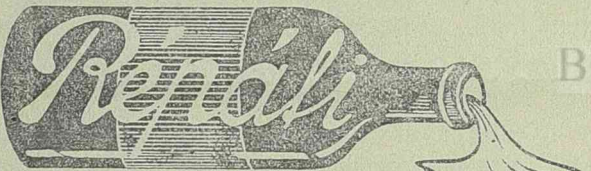
Főlerakat: Klein Testvéreknél Petrozsény.

**ELŐPATAKI-
GYÓGYVIZ**BIZTOS HATÁSÚ
GYOMOR, VESE-, MÁJ és
EPEBETEGSÉGEKNÉL
KIVÁLÓ BORVIZ!

Előpataki gyógyviz

páratlan gyógyszer gyomor-, vese-, lép-, máj- és epebetegségeknek. - Főraktár:

Schäffer Mihálynál, Petrozsény.

AZ ÁSVÁNYVIZEK' GYÖNGYE
HURUTOS BANTALMAKNÁL
KIVÁLÓ GYÓGYVIZ
ÜDIT-GYÓGYIT !!!
RÉPÁTI VIZ

biztos sikerű gyógyszer mindennemű hurutos bántalmaknál. Felette kellemes üdítő gyógyviz. Főraktár:

Schäffer Mihálynál Petrozsényben.

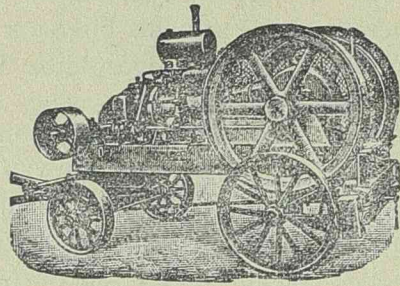
Egy-két középiskolát végzet fiu

TANULÓNAK

felvétetik a Muntyán-nyomdába.

Egybenülő két szobaa Kossuth Lajos-utcában november
1-től kiadó a Joanovits-ház emeletén.

Ügynek keresetnek.

Ügynek keresetnek.

EREDETI „CHRISTOPH“!benzin szivógáz-motorok, lokomobilok és
nyersolaj-motorok
ma az első helyen állanak.

- - A „CHRISTOPH“ név garancia. - -

75 éves kísérletek és tapasztalatok eredménye.

Kérjen árjegyzéket

Dénes B. motorspecialista cégtől.
Budapest, Lipót-körút 51**PUJI ÉS URIKI FÜRÉSZ-VÁLLALAT
PETROZSÉNYI FIOKRAKTÁRA.**

Van szerencsénk a tisztelt építő és építető közönségnek szíves tudomására hozni, hogy raktárunkat tetemesen kibővítettük. Ajánljuk jó minőségű száraz asztalos áruinkat kemény és puhafa tűzifák, ugyszintén elsőrendű építési anyagainkat, ugymint: épületek bármilyen méretekben faragott vagy fűrészelt állapotban, nuth és federes gyalult deszka, tető cserépfedő lemez, kátrány papír, portland és román cement stb. Kérjük a raktárt megtekinteni és ajánlatot kérni. — Szíves pártfogást kérve, kiváló tisztelettel:

Puji és Uriki Fűrész-vállalat petrozsényi

Fiókraktára.

INTERURBAN TELEPHON SZÁM 46.

MUNTYÁN TIVADARkönyv-nyomdája, könyv-kötészete, üzleti-
könyv-, papir- és írószer-kereskedése
Telefon 16. PETROZSÉNY Telefon 16.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek és a m. tisztelt hivataloknak b. tudomására hozni, hogy üzleti könyv- és papirkereskedésemet

i. hó 1-étől a volt Both János temetkezési intézetnek helyiségébe áttéve tetemesen megnagyobbítottam, könyvnyomdát és könyvkötészetemet bővítettem és most azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy a legmesszebbmenő igényeknek a legpontosabban és leggyorsabban meg tudok felelni.

KÖNYVNYOMDÁMBAN mint eddig, úgy ezután is a legdivatosabb és legszolidabb nyomtatványok fognak készülni.

KÖNYVKÖTÉSZETEMBEN pedig az eddiginél csinosabb és modernebb könyvek fognak kikerülni. — Midőn ezt bátor vagyok a n. é. közönség tudomására hozni, kérem továbbra is nagyrabecsült becses pártfogásukat.

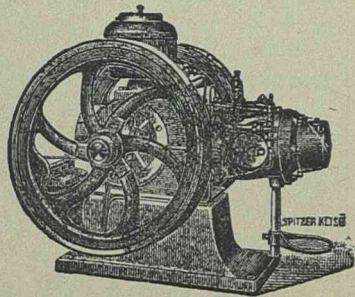
Teljes tisztelettel
MUNTYÁN TIVADAR,
könyvnyomda, könyvkötészet és papirkereskedés.**A Régi vágóhid-u.
734-ik számú ház**szabad kézből eladó. Üzleti
helyiségnek is alkalmas.
Bővebbet a háznál.**BORSY JÁNOS**

— kőműves mester —

PETROZSÉNY.

Elvállal minden az
építkezési szakba
vágó munkát pon-
tos és gyors kivi-
telben. Készít ter-
veket, költségveté-
seket nagyon jutá-
nyos árak mellett.

Lakás Kálvária 198.

Sürgönyc.:
SZABÓÉK
Budapest.**Bolinder**Telefon
szám
76—48.nyersolajmotorok,
nyersolajlokomobilok
csak Szabó Emil és társa cégnélBudapest, V., Ferencz József-tér 6 szám,
Gresham palota, Lánchíddal szemben kaphatók.Szivógáz-
motorok,
Benzin-
motorok.Cséplő-
gépek,
Malombe-
rendezések.

Gyönyörű-szép, teljesen új felvételi

látképes lapok

melyek ábrázolják a Szurduk szorost, Boli barlangot, a petrozsényi főutcat, az új Bányatiszti kaszinót, a Templom-utcat, a salgó-tarjani kőszénbánya szénosztályozóját, a Janza-telepet, a főgimn. épületét, darabonként 6 fill. kaphatók a Muntyán T. könyvnyomdájában.